

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, în cauza penală privindu-i pe

Mura Dumitru XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Mura Nicolae XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 06.12.2016 – 10.11.2017 (prima instanță);
2. 04.12.2017 – 29.05.2018 (instanța de apel);
3. 20.08.2018 – 18.12.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni /sediul Central/ din 10 noiembrie 2017, Mura Dumitru și Mura Nicolae au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) și art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal, fiindu-le stabilite pedepsele sub formă de închisoare pe un termen de:

Inculpatului Mura Dumitru:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal 3 ani;

- în baza art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal – 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o activitate farmaceutică pe un termen de 3 ani.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Mura Dumitru i s-a stabilit definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o activitate farmaceutică pe un termen de 3 ani.

Inculpatului Mura Nicolae:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal 3 ani;

- în baza art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal – 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o activitate farmaceutică pe un termen de 3 ani.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Mura Nicolae i s-a stabilit definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o activitate farmaceutică pe un termen de 3 ani.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepselor aplicate inculpaților Mura Dumitru și Mura Nicolae pe un termen de probă de 4 ani.

În baza art. 90 alin. (6) Cod penal, Mura Dumitru a fost obligat să urmeze un tratament de narcomanie și să participe la programe probaționale, Mura Nicolae a fost obligat să urmeze un tratament de alcoolism și narcomanie și să participe la programe probaționale.

S-a respins solicitarea acuzatorului de stat de a încasa din contul inculpaților cheltuielile judiciare în mărime de 644 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpații se învinuiesc că la 20.08.2016 aproximativ la orele 02:00, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, Mura Dumitru împreună și de comun acord cu Mura Nicolae și o persoană în privința căreia cauza este disjunctă (f.d. 189 v. II), prin deteriorarea lacătului au pătruns în garajul din gospodăria cet. Vataman Sergiu situată în XXXXX de unde intenționat au sustras un ciocan rotopercurtor de model „Hammer” de culoare verde la prețul de 3 000 lei, un flex de model „Bosh” de culoare verde la prețul de 3 000 lei, un flex de model „Makita” de culoare albastră la prețul de 3 000 lei, un flex mic de model „Bosh” la prețul de 2 000 lei, după care cu bunurile sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate Vataman Sergiu o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 11 000 lei.

Tot ei, conștientizând pericolul social al acțiunilor sale, având intenția directă îndreptată spre circulația ilegală a drogurilor, fără scop de înstrăinare, Mura Dumitru, de comun acord cu fratele său Mura Nicolae, au păstrat ilegal droguri, până la 13.09.2016, când în urma efectuării percheziției la domiciliul cet. Mura Ivan, amplasat în s. Sireți r-nul Strășeni, unde locuiește și Mura Dumitru împreună cu Mura Nicolae, au fost depistate și ridicate patru mase vegetale uscate și mărunțite, de culoare verde, care conform raportului de constatare tehnico-științific nr. 5567 din 05 octombrie 2016, reprezintă marijuana și care conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe și a

cantităților acestora, aprobată prin Hotărârea de Guvern nr.79 din 23.01.2006 se atribuie la categoria substanțe narcotice. Cantitatea substanței narcotice (marijuana uscată) constituie în total 12, 97 gr. Masa vegetală uscată și mărunțită de culoare cafenie-verzuie (din amestecul cu semințe) reprezintă pai de mac care conține alcaloidul narcoactiv al opiului, morfină, de aceea se atribuie la categoria substanțelor narcotice. Cantitatea substanței narcotice pai de mac (uscat) constituie 5,31 g.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpații Mura Dumitru și Mura Nicolae au comis infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal – *Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere cu cauzarea de daune în proporții considerabile* și art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal – *Circulația ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, adică păstrarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare de două sau mai multe persoane.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Strășeni, Cotun Alexandra, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații Mura Dumitru și Mura Nicolae să fie recunoscuți culpabili de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) și art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal, fiindu-le stabilite pedepse sub formă de închisoare pe un termen de:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal – 3 ani fiecărui;
- în baza art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal – 3 ani fiecărui;

Prin aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal, pentru cumul de infracțiuni, a le stabili o pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare fiecărui, cu executarea pedepselor în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o activitate farmaceutică pe un termen de 3 ani, invocând că, pedeapsa este prea blândă, prima instanță incorect a stabilit lui Mura Dumitru și Mura Nicolae o pedeapsă aplicând prevederile art. 90 Cod penal, deoarece inculpații Mura Nicolae și Mura Dumitru intenționat au comis două infracțiuni, pe parcursul cercetării judecătorești nu și-au recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate, nu au restituit prejudiciul părții vătămate, prima instanță nu a ținut cont de faptul că Mura Dumitru și Mura Nicolae anterior au mai comis infracțiuni prevăzute la art. 186, 217 și 287 Cod penal, fiind condamnați la pedeapsa non privative de libertate, însă după comiterea acestor infracțiuni nu au tras concluziile necesare și din nou au comis cu intenție infracțiuni similare, ceea ce denotă pericolozitatea social-sporită a acestora, prima instanță neîntemeiat a respins solicitarea acuzatorului de stat de încasare din contul inculpaților Mura Dumitru și Mura Nicolae a sumei de 644 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpaților Mura Dumitru și Mura Nicolae în săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 217 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Referitor la stabilirea pedepsei, instanța de apel a statuat că, prima instanță just a individualizat pedeapsa în baza art. art. 7, 75 Cod penal, și totodată, corect a aplicat suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, care este una echitabilă și proporțională infracțiunilor comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunilor, de circumstanțele cauzei, de lipsa circumstanțelor agravante și atenuante, de personalitatea inculpaților, Mura Dumitru anterior a fost judecat, antecedentele penale fiind stinse, iar Mura Nicolae anterior nu a fost judecat, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, nu au recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, nu au recunoscut vina, ambii inculpați sunt consumatori de marijuana, Mura Nicolae se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza alcoolism cronic st. II mixt sistematic, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, precum și circumstanțele indicate în sentința atacată, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpați, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Instanța de apel a apreciat critic solicitarea apelantului cu privire la stabilirea unei pedepse penale mai aspre inculpaților, privativă de libertate, or, suspendarea executării pedepsei cu închisoarea potrivit art. 90 Cod penal, este însoțită de mai multe restricții, printre care și obligarea inculpaților să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, să participe la organe probaționale dar și Mura Dumitru să urmeze un tratament de narcomanie, iar Mura Nicolae să urmeze un tratament de narcomanie și alcoolism, astfel, instanța de apel a considerat că este posibilă reeducarea inculpaților Mura Dumitru și Mura Nicolae fără izolare de la societate.

Mai mult, instanța de apel a mai indicat că, prima instanță corect a ajuns la concluzia, de a respinge ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpaților Mura Dumitru și Mura Nicolae în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 644 lei, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată, invocând că:

- pedeapsa aplicată inculpaților este prea blândă;
- instanța incorect a stabilit inculpaților o pedeapsă aplicând prevederile art. 90 Cod penal, deoarece inculpații intenționat au comis două infracțiuni, nu și-au recunoscut vina, nu au restituit prejudiciul părții vătămate;
- instanța nu a ținut cont de faptul că inculpații anterior au mai comis infracțiuni prevăzute de art. 186, 217, 287 Cod penal, fiind condamnați la pedepse non privative, nu au tras concluzii necesare și din nou au comis cu intenție infracțiuni similare;
- conform prevederilor art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, inculpatul suportă cheltuielile judiciare;
- prima instanță nu a constatat și descris fapta încriminată inculpaților, iar instanța de apel a menținut sentința fără a repara această eroare.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conducându-se de dispozițiile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de

prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate. În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul invocă ca temeiuri de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, și anume cazurile când: „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”.

Verificând materialele cauzei prin prisma aspectelor și temeiurilor de recurs invocate, Colegiul penal lărgit constată că în speță se confirmă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că instanța a admis o eroare gravă de fapt și instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, din următoarele considerente.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

Colegiul penal lărgit, analizând decizia instanței de apel și sentința atestă că, acceptă argumentele recurentului precum că prima instanță nu a constatat și descris fapta încriminată inculpaților, iar instanța de apel a menținut sentința fără a repara această eroare, or, Colegiul penal lărgit constată că în partea descriptivă a sentinței prima instanță nu a constatat fapta încriminată inculpaților, indicând: „Inculpatul

Mura Dumitru Ivan se învinuiește.....Inculpatul Mura Nicolae Ivan se învinuiește.....” iar instanța de apel a menținut sentința fără a repara această eroare.

Așadar, conform art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

În continuare, Colegiul penal lărgit mai indică că, decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În pofida acestor prescripții legale, instanța de apel în dispozitivul deciziei specificând că inculpații au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunilor incriminate, în partea descriptivă nu a constatat și descris faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii acestora, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunilor.

Mai mult, Colegiul penal lărgit consideră că instanțele de fond greșit și-au motivat soluția privind individualizarea executării pedepsei în privința inculpaților și nu au pătruns în esența problemei de fapt și de drept, eronat aplicând în privința inculpaților dispoziția art. 90 Cod penal.

Discordanța între cele reținute de instanțe și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În acest context, instanța de recurs amintește că, potrivit prevederilor art.75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează

răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Aplicarea unei pedepse inechitabile poate avea drept consecință violarea drepturilor omului protejate de Convenția Europeană.

Colegiul penal remarcă aici că, principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62 – 71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit de împrejurările în care fapta a fost săvârșită, de urmările produse sau care urmau a se produce.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii pedepsei închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe o perioadă de probațiune stabilit de instanța de judecată.

Pe cale de consecință, raportat la considerentele expuse supra, Colegiul penal lărgit remarcă că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea săvârșită de ea este un incident în viața acesteia.

Astfel, instanța de recurs apreciază că modalitatea de executare aleasă și cuantumul pedepsei stabilite inculpaților, nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere faptele săvârșite și urmările produse.

Mai mult, Colegiul penal lărgit amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului, ceea ce în cauza deferită judecării nu se constată.

Instanța de recurs, găsește întemeiate motivele recursului declarat de procuror și constată că, concluziile instanțelor de fond, precum că, corijarea inculpaților este posibilă prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a pedepsei, a fost greșită și neîntemeiată, or, inculpații au fost anterior condamnați, fiindu-le numite pedepse non – private de libertate, nu au tras concluziile necesare și din nou au comis cu intenție infracțiuni similare, nu și-au recunoscut vina, nu au restituit prejudiciul părții vătămate.

În consecință, instanța de apel a pronunțat o hotărâre contradictorie și nemotivată, contrară prevederilor art. 6 al Convenției europene a drepturilor omului, or, jurisprudența CtEDO indică faptul că, „... *rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.*”(cauza Fomin vs Moldovei din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06).

Cât ține de argumentul recurentului precum că, conform prevederilor art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, inculpatul suportă cheltuielile judiciare, Colegiul penal lărgit îl califică ca neîntemeiat, acest motiv a fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe(f.d. 121 v.III) cât și în cadrul instanței de apel(f.d. 190 – 191 v.III), asupra căruia s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Prin urmare Colegiul penal lărgit indică că, suma de 644 lei, este compusă din costul pentru efectuarea raportului de constatare tehnico – științifică din 05.10.2016 pe caz, cheltuieli ce urmează a fi achitate conform prevederilor art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală (red. 05.04.2012), din contul mijloacelor bugetului de stat, care conform art. 10 Cod penal, este mai favorabil pentru inculpat.

Colegiul penal invocă că aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale.

7. La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 414 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, totodată să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, ținând cont de motivele expuse în pct. 6 al prezentei decizii, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, în cauza penală privindu-i pe **Mura Dumitru XXXXX, Mura Nicolae XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **17 ianuarie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor